

Historien alt for godt, og mange af os har maattet betale Gildet. Men alt dette vil vi glemme, hvis vi faar Adgang til at dyrke den brune fattige færøske Hauge. Vi vil saa gerne eje en Plet Jord, som vi kan dyrke og gore grøn. Hvorfor kan vi ikke faa Lov til det?

Kan vi ikke faa Ret paa anden Maade, maa vi kræve Valg, saa vi kan sætte vore egne Repræsentanter til Styret i Landet.

Vi haaber dog, at Landbrugsraadet kan fratage Godsejerne den Hauge, som de lige nu har indhegnet.

Kan dette lade sig gøre eller ej? Vi beder om Svar.

Flere Indbyggere i Vaag.

Et Raab om Hjælp fra Straffeanstalten Stein.

— Frá internationala transport-arbeidarafelagnum í Amsterdam hava vit fingið sendandi:

De revolutionære Sociasister og Kommunistar, der er indesperret i Straffeanstalten Stein, henvender sig til Offentligheden med følgende af dem selv forfattede Opraab:

»Vi maa henvende os i dette Opraab til Arbejderne og hele Offentligheden da Nationalsocialisterne indtil nu er blevet utvetydigt begunstiget fra vedkommende Myndigheders Side, naar der har været Tale om Amnesti.

Vi kræver den i Forfatningen og Lovgivningen forankrede Lighed af alle Statsborgere overholdt. Paa Grund af den den 23. Juli 1936 givne Amnesti er der indtil nu — inklusive dem der er løsladt betinget efter at have udstaaet Halvdelen eller de to Tredjedele af deres Straf — benaadet ialt 52 Nationalsocialister, der var blevet domt til tilsammen 337 Aars Straf — blandt dem 6, der oprindeligt var domt til Døden, hvorefter de er blevet benaadede til livsvarig Fængselstraf — og desuden 4 Nationalsocialister, der var domt til livsvarigt Fængsel.

I samme Tidsrum, altsaa fra Juli 1936 til Januar 1938 er der ialt fra Straffeanstalten Stein benaadede kun 10 Socialister eller Kommunistar, der tilsammen var domt til 33½ Aars Fængsel. Den længste Straffetid udgjorde for de amnesterede Marxisters vedkommende i et enkelt Tilfælde 6 Aar.

Vi behøver kun at pege paa Tilfældet Wöhrle, som er blevet domt for svære Sprængstofforbrydelser (jfr. »Reichspost« af 30. December 1937) og paa Tilfældet Raber (jfr. »Wiener Tag« af 1. Januar 1938). Da vi alle har den Følelse, at vi paa uretfærdig Maade er sat tilbage, har vi henvendt os til de tilsynsførende Myndigheder, Justitsministeriet. Men vi beder jer alle om at støtte os, da vore Bestræbelser ellers ikke vil have noget Resultat. Vi overlader det til jer at tage under Overvejelse,

om ikke ogsaa her, i Anledning af Hr. Forbundskanslerens forsonlige Tale, man skulde lade »Naade gaa for Ret«, og om Benaadningerne i det mindste ikke burde fordeles ligeligt. Vi beder jer om at støtte os med alle de jer til Raadighed staaende Midler.

De indesperrede revolutionære Socialister og Kommunistar i Straffeanstalten Stein.

Til dette ordret gengivne Opraab skal vi bemærke, at der siden Februar 1934 6 domte endnu holdes indesperret, at den den 24. Juli 1934 henrettede Gerls Kammerat Anzböck udsonner livsvarig Fængselstraf paa Grund af et Sprængstofanslag, som ogsaa under Standrettens Forhandlinger dengang blev betegnet som værende af liden Betydning.

Opraabet ledsages af en Fortegnelse over de benaadede Nationalsocialister, hvoraf det bl. a. fremgaar, at Nationalsocialisten Meyer Christian, Bregenz, der var med til at myrde Politimajoren Mickl i Innsbruck, er blevet benaadede, at desuden Johann Wöhrle og sine medskyldige Welkhammer og Gausner, som alle tre var domt til livsvarigt Fængsel, fordi de havde sprængt en Bro, er blevet benaadede osv.

Tiðindabráv.

Míðvágar, 10. febr. 1938.

Tá eg 21. januar skrivaði tíðindabráv til »Socialine«, segði eg frá, at eg vildi lata lesararnar frætta úrslitið av kommunuvalinum her. Valið var 7. febr., og úrslitið varð, at listi A fekk triggjar menn valdar: S. Danielson (fyrirverandi sóknarstýrisformaður), D. P. Niclasen og Jacob Niclasen. Listarnir B og C finga hvør sín mann valdan: Hans Samuelsen og Meinhard Hansen. Listi A fekk 50, B 26 og C 18 st. Frároknað S. Danielson eru allir sóknarstýrismennir nýggjir menn.

Sama dag, sum sóknarstýrisvalið fór fram, hendi eitt óhapp á revagarðinum her. Ein hin besta týlkin — hon hevði í fjór 7 hvólpur — hevði um morgunin brotið beinið.

Míðvingar hava enn nógva liggjandi av óseldum eplum. Her restar enn ein tryggjan frá lögtinginum, hvareftir jarðabrúkarar kunnu fáa øll epli sín seld. Tað vildi stuðlað teim til at velt dúgliga, um teir kundu verið visir í at selt alt, teir vóru mentir at velt av eplum og øðrum, ið jorðin kann fáast at veita.

Fiskiskapi er ikki stórt at siga frá, tí veðrið hevur verið so vánaligt frá einaferð fyrri jól — men tá var gott veður, og tá fekst væl av fiski, mest forski, hvat ið er dátiligt, sum teir eldru menninir siga frá, tí tað gevur vónir um góðan vár-róður. Og tað gjordist fyrri neyðin, um hesin spádómur gekk út, tí hesi seinastu várini hevur fingist lítið. Um várróðurin aftur í ár miseydnast, sær illa út, tí lønt arbeiði á landi er ikki skapt —

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

MINK.

Kun det bedste er godt nok, især naar det gælder Pelsdyr. Vi har Eastern & Yukon Mink, CANADAS fineste Stammer til Salg til Hosten, kun rimelige Priser. Alle Oplysninger angaaende Huse, Føde og Pasning gives. Købere hjælpes til at faa den interessante Levevej saa lønsom som mulig. Alle, som kunde tænke sig at begynde med Mink, som er Sveriges mest lønnende Pelsdyr, bedes skrive til

SIXTEN MALMING,

Åskekær, Skarab Län,

Sverige.

Paa Opfordring

synger Sigurður Skagfield i Sjótleikarhúsinum Söndag den 20. Februar Kl. 4. Billetter faas i H. N. Jacobsens Boghandel Lørdag den 19. samt ved Indgangen. Pris Kr. 1.50.

VIKAN

Italiatrolarin »Enrico Gismondi« fór mánaðavöldið av Havnini. Týsdagin kom »Annah« úr Skotlandi við kolafarmi til V. Lützen.

I gjár kom »Ulv«, eykaskipið hjá Skipafelagnum á Havnina.

Við »Drottningini« kom íslendskur verkfrøðingur til Havnar. Hann skal fyrirreika uppsætun av sildaoljufabrikkini. Eitanin er, at fabrikkin skal vera á havnarplássinum.

Tíðindamaður.

Ringt skil.

Fyrr kundu vit bestilla vorur frá Chr. Havstein og øðrum grosserum fyrri tey oyruni, vit átta. Nú hava keypmenninir bundið so fyrri, at vit fáa ikki bestilt. Vit mega nú keypa úr handlunum her fyrri teir prísir, sum keypmenn áseta.

Vit ætlaðu at stovna eitt brúksfelag og á tann hátt fáa okkara vorur biligari; men samstundis ætlaðu vit at fáa okkum for at fiska við og turka fiskin sjálvir, so kundu vit samstundis hava brúksfelag — annars er tað vónleyst. Men nú frætta vit, at barn reiðarar fáa lán. »Dimma« syngur nú halleluja. Tað er ikki fyrstu ferð, at »Dimma« hevur gleitt seg yvir, at okkum gongst illa.

Tá ið Hans Nielsen í fólkatínginum talaði um okkara trongu kor. Hann segði, at fiskimenn og arbeiðsmenn finga einki »uttan« vorur fyrri teirra arbeiði og slit. Tá reistist av-gjaldurin hjá »Dimma«tellingi, sjáldur Svenning Rytter, so uggabreiður og las eitt spottar-

fiskimenn eru tilfriðs við tey kor, vit liva undir, og at vit bert ynskja eftir, at reiðarar skulu fáa nýggj skip, so er alt gott.

»Som man reder, saa ligger man.«

Fiskimaður.

Russararnir á ísflakanum.

Emu eru hinir russisku vit-skapsmenninir staddir á ísflakanum.

Míðvikudagin fóru 2 flogfor frá ísbrótarunum, ið er sendur teim til hjálpar, at leita eftir teim. Annar rakti við flakan og fór niður á hann. Har talaði hann við menninar; men stultur var steðgurin, tí tað fór at kava, so flógvarin mátti skunda sær at fara avstað aftur.

Lítt flogfarið mátti neyðlanda á einum øðrum flaka. Maskinar kom í ólag, so ikki var talan um at fáa hana upp aftur. Hesin maðurin varð tó bjargaður av slarvsfelag sínum og fluttur um-borð aftur á skipið, haðan menn eru farnir at leita eftir flogfari hansara.

Viðmerkingar.

Jeppe er enn ikki komin at sær sjálvum á køstagarðinum...

Harður var bresturin, Poul Frederik Joensen fekk, tá ið hann smali í vøllin í hólmgonguni við kommunuvalið.

Tað var ikki logið, at menn kvukku við. Fjór hevði væntað, at hann í álopinum var so fótaleysur. Og færri órðu, at fallið var so meint, at hann enn ikki hevur fingið so frætt aftur av samlingini, at hann er forur at siggja at hann hevur verið staddur meintlikt Jeppe við timburmonnum á køstagarðinum.

Líkur Jeppe fantaserar hann stórreypandi um reystmanskapi sín. Okkum kemst hann fyrri sum mannin, ið rópti, tá ið hann var sloppin upp undan yvir-manni sínum og nakað langt burtur at standa, at hann skuldi skreða kjotið frá beinumum.

Tað meiri undrar og harmar enn stultleikar, har hann fantaserar um reystmanskapi í Skarsteinsmálinum og kolamálinum. Ein kemur at hugsa um, at tað her er kanska sum tá ið tað reykt av blaðstjóraveiðu innan fyrri sjálfstýrið og socialismu.

I Skarsteinsmálinum fekk »kempans« eitt dundrandi óálitis-prógv frá sínum partamanni í lögtingsins Skarsteinsnevnd Skról og ósannindi segði partamaðurin! Og kolamálið!

Her kemur ein at hugsa um skronuna, ið »reystmennin« bar úr Havn, at nú hevði hann veitt jarðamonnum tilboð frá Mitens uppá 60000 kr. fyrri kolarættindini. Men hetta var einki móti tí, ið skuldi koma! Hvat varð av tí? lampuroykur!

Ellar hvat siga lesararnir um tey stóru tíðindi ið »kempans« leyp út við millum manna, at Gernow stjóri skuldu vera frá-